

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

'ΗΗ συνδρομηταί εἰς ἀποπληρωτέα ὑποχρεωτικῆς:			
ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ:		ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ:	
'Ετησία	Σελ. 19	'Ετησία	Σελ. 19
'Εξάμηνος	5	'Εξάμηνος	7
Τὴν ἐκάστην φύλιν γράσει 2.			

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

THE AEROPLANE

ΤΙΜΕΘΕΙΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Г Р А Ф И К И:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—'Αγορά Κύρκου 'Αριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΓ'

APIO. 619

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ (Κύπρου).

τῇ 20ῇ Νοεμβρίου 1918.

Ο ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΕΛΛΗΝΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Ἐπιμένοντες προκαλοῦντες τὴν
σύντησιν προσοχὴν καὶ τὸ θαυ-
σθιαφέρον τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν
ἐπὶ τὸν Μικρασιατικὸν Ἑλληνι-
σμόν κατὰ τὰς κρίσεις ταύτας
ἡμέρας, καθ' ὅς πρόκειται ν' ἀ-
ποφασισθῇ ὁριστικῶς ἡ τύχη αὐ-
τοῦ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἡ τύχη ἰσως
τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ. Ἐγγε-
ρὸς βεβαίως τρικυμῶν ἐν ποτη-
ρίῳ, οἷοτι τὸ ἡμέτερον φύλλον
κυκλοφορεῖ μόνον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ
Νήσῳ, οὐχ ἥτιον σπουδαῖον θά-
νητο καὶ ἂν ἡ Ἑλληνικὴ μοῖρα τῆς
ἡμέρας ἡμῶν βαθυτάτα πεισιθῇ
περὶ τῶν ἀπαρχαράτων ἐθνικῶν
ἀδικαίων ἡμῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ, καὶ
μεθ' οἷανδήποτε ἀποφασίᾳ τοῦ
προσερχοῦς συνάφρου τῆς εἰρήνης
διατηρῇ αὐτὴ σταθεράν, βαθεῖαν
καὶ ἀναλλοίωτον τὴν συνδρομὴν
τῆς πανελληνίου ἐνότητος καὶ δι-
ηγηγούσης.

Ἐὰν καὶ σήμερον, ὡς πολλὰ-
κις πρότερον, ἀδικήσωσι τὸν Ἑλ-
ληνισμόν οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς, οἱ
Πανελλήνιοι ἀπὸ τοῦ βράθους τῆς
ἐθνικῆς συνειδήσεως ἡμῶν ὡς
ἀντιλήσωμεν νέον θάρος καὶ νέ-
αν καρτερίαν ἀγωνιζόμενοι ἀδία-
κτώτως καὶ διεκδικούντες ἀπτό-
τως τὴν μεγάλην καὶ ἐνδοξον
ἐλληνονομίαν ἡμῶν ἀλώβητον καὶ
ἀκραιφνήν.

Ὁ Εὐρωπαϊκὸς Ἑλληνισμὸς
 ἔδῃς τῆς Μακεδονικῆς καὶ ὕ-
 παρξεν τῆς Ρωμαϊκῆς καὶ τῆς Ἑλ-
 ληνοχριστιανικῆς περιόδου παρ-
 ἔβαινε σχεδὸν ἀκίνητος καὶ ἀμετο-
 ρῆς τῆς μεγάλης καὶ σφοδρᾶς
 κολυμεροστατῆς κινήσεως, τῆς οὐ-
 λίας στῆδου ἐγένετο ἡ Μ. Ἀ-
 σία καὶ παράγων ὁ Μικρασιατικὸς
 Ἑλληνισμός. Ὁ Μ. Ἀλέξανδρος
 ἐγένετο ὁ μέγας σπορεὺς, δοτις
 μετὰ πληθύνσεως χειρὸς ἐσπαρε-
 ῖεν Ἑλληνικὸν σπέρμα εἰς τὴν
 βασιλίαν, γόνιμον καὶ παρθένον
 Ἀσιατικὴν γῆν, καὶ ἀνέδωκεν αὐτῇ
 πλουσιωτάτην καὶ ἐρωμενεστά-
 την βλάστησιν οἷαν εἶδομεν ἐν
 τοῖς προήγουμένοις.

Εἶδομεν πῶς ὁ Μικρασιατικὸς
διὰ κόσμος θείᾳ τιᾷ προνοίᾳ
ὑπεθέη προπαρασκευασμένος καὶ
ἀπεδέξατο τὴν χριστιανικὴν πίστιν
καὶ παρ' αὐτῷ ἰδρυθήσαν αἱ πρῶ-
ται χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι αὐτί-
νες ἐξ ἀρχῆς ἐγένοντο ἑλληνοχρι-
στιανικαί, καὶ ἐνταῦθα ἡ ἑλληνο-
φυμὸς καὶ Χριστιανισμὸς συνδόν-
ται καὶ συγχωνεύονται ὡς ἐνιαῖον
καὶ ἀδιαιρέτον ἰδρυμα καὶ ἀπο-
λύτως κυριαρχοῦσα ἡθικὴ καὶ πνευ-
ματικὴ δύναμις ἀπέβη ἡ θρησκεία
καὶ τὸ θρησκεῦν. πνεῦμα καὶ συν-
αισθημα ἀποτελοῦσι τὸ κύριον καὶ
μοναδικὸν ἐλατήριο τοῦ τέ πολιτι-
μοῦ, τοῦ κοινωνικοῦ καὶ τοῦ ἰδι-
οτικοῦ βίου αὐτοῦ. Ὅτις ἡ εἰδω-
λοκρατικὴ Ρώμη ἠσθάνθη τὴν
πρὸ τοῦ ἐξαπλωθέντος χριστιανι-

ποῦ μὲγαν κίνδυνον κατὰ το
παλαίου κόσμον καὶ τῆς αὐταρ
χίας αὐτῆς καὶ δι' ὧμων καὶ αἰ
μοχαρῶν αυτοκρατορῶν ἐκίχνευε
ἀπηνή καὶ ἀμελικτον διωγμῶ
ν· αὐτοῦ, ὁ Μικρασιατικὸς Ἑκ
κληροχριστιανικὸς κόσμος ἀνεβαπ
σθῆ ἐν τῇ κολυμβήθρα τοῦ μαρ
τυρικοῦ αἵματος αὐτοῦ, διότι
αὐτὸς κυρίως προσέφερε νέ
φη μαρτύρων ὑπὲρ τῆς χρι
στιανικῆς πίστεως καὶ ἀπὸ τῆς
ἡγιασμένης ταύτης κολυμβήθρας
ἐξήλθεν εἶπερ ποτε ρωμαίος κα
πορφύραν τὸ τε σῶμα καὶ τὴν ψυ
χήν, καὶ τοσοῦτον ἡ Μ. Ἀσία
διαπρέπει ὑπὲρ πᾶσαν μόραν τῆς
ὀπίσθεν Ῥωμαϊκῆς κοσμοκρατίας, ὥ
στε ὁ δευδερεκὴς καὶ μεγαλοφυὴς
ἀληθῶς Ἀυτοκράτωρ Κωνσταντῖ
νος, ὁ γνωρίσας ἐκ παίδων τῆς
Ἀνατολῆς, εὖρεν ὅτι ὥφειλε διδ
τὴν δοφάλειαν καὶ τὴν πρόδοσιν
τῆς Ἀυτοκρατορίας νὰ μεταδόσῃ
τὴν πρωτεύουσάν αὐτῆς ἀπὸ τῆς
γεωγραφικῆς Ρώμης εἰς τὸν Βό
σπορον ἐν τῷ κέντρῳ αὐτῷ μετὰ
τοῦ τοῦ Ἑυρωπαίου καὶ τοῦ Ἀ
σιατικοῦ Ἑλληнизμοῦ ὅπου συνε
τελεῖτο ἡ ζύμωσις τῆς ἀγαγενή
σεως τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐπίστευεν ὁ Μ. Κωνσταντῖνος καὶ ἠθέληεν ὥπως ἡ Ρωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία διατηρήσῃ πάντοτε τὸν Ρωμαϊκὸν αὐτῆς χαρακτῆρα, πολλὸν ὅμως θὰ ἐξεπλάγγῃ, διε προσήργον ὅμοιοι λαοὶ λατινικὴν τὴν προσηγὴν ἐν Νικαίᾳ οἰκουμένην τὴν σύνοδον τῷ 325 καὶ ἐδέχθησαν ἡ προσφώνησις του νὰ μεταφρασθῇ Ἑλληνιστὶ ἐνα γένηται καταληπτὴ εἰς τοὺς 318 Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας. Πάλιν τις διεξήχθη μετὰ τῆς Ἀλῆλας καὶ τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τοῦ λαοῦ περὶ ἐπικρατήσεως τῆς Λατινικῆς ἢ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσῃς μέχρι τοῦ 7ου αἰῶνος, διε ὁριστικῶς ἐπικράτησεν ἡ Ἑλληνική, χάρις ἰδίᾳ εἰς τὸν σερβικῶντα καὶ ἀδάμαστον Ἑλληνοχριστιανικὸν κόσμον τῆς Μ. Ἀσίας, δπου κατὰ Ἑλληνικὰ γράμματα, ἡ Ἑλληνικὴ καθόλου γλώσσα, ἡ φιλολογία καὶ ἡ ῥητορεία ἐθεραπεύοντο ἥδη ἐν τῇ Χριστιανικῇ Ἐκκλησίᾳ μετὰ ζήλου ἐνθέου καὶ ὁ ἄλλων ἐν αὐτῇ ἀντικατέστησε τὴν ἄλλοτε καλλικλέαδον καὶ ἥδη κατασφίγγουσαν Πύκνα.

Αἱ Ἀθῆναι, ἀληθῶς, ἦσαν ἐν-
 πηγὴ καὶ ἑστία τῆς Ἑλληνικῆς
 φιλοσοφίας καὶ τῆς φιλολογίας,
 ἀλλ' ἐκεῖ ἐφοίτων πολλοὶ ἀσὶται
 διακρίσσειν τῆς Μ. Ἀσίας, ἐν
 οἷς λαομαρτυροῦντο ἐγένοντο ὁ
 Καίσαρ τοῦ Ἰουλιανόφ, ὁ Κραπαδ-
 οῦ Προαιρέσεως, ὁ Περσέας
 Ἰμβριος, ὁ Περγαμηνὸς ἱατρός
 Ορεβασίος, ὁ Σαρδὺς Εὐνάσι-
 ος καὶ μάλιστα τῆς Χριστιανικῆς
 Ἐκκλησίας οἱ φωστῆρες καὶ τῆς
 οἰκουμένης διδάσκαλοι ὁ Κρα-

παδόκης Βασίλειος ὁ Μέγας καὶ
ὁ θεολόγος ἀπὸ Ναζιανζοῦ Γρη-
γόριος. Ἀλλὰ καὶ ἐν Ταρασῶ καὶ ἐν
Ἀντιοχείᾳ καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Μ.
Ἀσίας ἐλειτούργουν σχολαὶ φιλοσόφ-
φων καὶ ῥητόρων ὅπως ὁ Διβάνιος
τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου· Ἰωάν-
νου ὁ διδάσκαλος καὶ ἄλλοι οἱ τι-
νες διετήρουν ἄσβεστον τὸ Ἑλλ-
ληνικὸν πῦρ. Σημεῖώσεως ἀξίον
εἶναι ὅτι τὸ πρῶτον καὶ μέγιστον
ἀρχιεπικτονικὸν μνημεῖον τοῦ Χρι-
στουαντισμοῦ ὁ παῖς εἰς τὴν το-
θεοῦ Σοφίαν εἶναι ὑπέροχον ἐξ
αὐτοῦ ἀρχιεπικτονικὸν τῶν Μικρασι-
ατικῶν ἀρχιεπικτόνων Ἀνθεμί-
ου Μιλησίου καὶ Ἰσιδώρου τῶ
ἐκ Τράλλων.

Ἡ ὁμιλία ἀρχίζει μετὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν λειτουργίαν καὶ ἀπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς λειτουργίας ἀρχίζει ἡ πολιτικὴ λειτουργία. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ λειτουργία ἀρχίζει μετὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν λειτουργίαν καὶ ἀπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς λειτουργίας ἀρχίζει ἡ πολιτικὴ λειτουργία. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ λειτουργία ἀρχίζει μετὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν λειτουργίαν καὶ ἀπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς λειτουργίας ἀρχίζει ἡ πολιτικὴ λειτουργία.

Ἐφόσον ἵστατο ἀκμὰ καὶ ὀ-
θία ἡ Μ. Ἀσία ἡ Ἑλληνοχρι-
στιατικὴ Αὐτοκρατορία ὑπῆρχεν
ἡ μόνη καὶ ἀνίκητος προύμαχος
τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ Χριστια-
νισμοῦ καὶ ἐτύγχανε τῆς ὑψίστης
ἐκμύτης παρὰ τοῦς λαοὺς καὶ ἡγε-
μονίας πασῶν τῶν ἄλλων τότε ζω-
ῶν, χριστιανῶν ἢ μὴ, αἰνιτες δ-
πὶ ταῖς νίκαις τῶν στρατιῶν αὐ-
τῆς κατὰ τῶν βαρβάρων ἐπιδρο-
μῶν. ἀπέστελλον πρεσβεσίας καὶ
κατέθετον ἀπὸ τοῦ θρόνου τῶν
Ἑλληνικῶν αυτοκρατορῶν βαρύνει-
σθαι, μὴ δὲ τοῦ μεγάλου-της Ρώ-
μης Ποντίφηκος ἐξαιρουμένου.

Ὁ Μικρασιατικός Ἑλληνισμός
ἐν ἱεῖλει μετὰ μακρῶν αἰώνων ἐξ-
πονητικὸν πόλεμον πρὸς Πέρ-
σας καὶ Σαρακηνούς καὶ ἄλλα πο-
λεμοχαρῆ φύλα δοιατικά, ἐκάμφθη
ὅχι ὑπὸ τῆς πολεμικῆς ὁρμῆς
τῶν πολεμίων ἀλλ' ὑπὸ τῆς περ-
δοσίας τῶν ἀποσκιρτησάντων πρὸς
ἐχθρούς αἰρετικῶν λαῶν, τῆς Συ-
ρίας καὶ τῆς Αἰγύπτου, δις πρὸς
καὶ τὴν ἀνεκπαίδευτον καὶ καταπι-
ντικὴν ἀνθρωπότητα τῆς ἀνατολῆς.

κῆν ὀργὴν τῶν Ἀράβων αἱ δι-
δοχικαὶ Σταυροφορίαι τῶν ἑσ-
περίων λαῶν, χωρὶς ὁμοῦ νὰ δι-
νηθῶσι καὶ νὰ συντηρήσωσι τὴν
δυνάμειν αὐτοῦ. Τοῦναντίον τῶν
Σταυροφόρων ἦν μαλλόν οἱ ἥγρο-
μενοι αὐτοὺς ὠδήγησαν τοὺς
ἐν τέλει κατὰ τῆς Κωνσταντινου-
πόλεως αὐτῆς καὶ κατέλαβον τὴν
Βασιλεύουσαν ἐπιδιώξαντες καὶ
τὸν διαμελισμὸν τῆς Ἀντιοκρα-
τορίας καὶ τὴν διαμερίσμὸν τοῦ
ἀλλήλων.

Ἐν τῇ συμφορᾷ ταύτῃ ἡ Μ
Ἄσλα παρέσχεν ἄσυλον καὶ ὑπο
στήριξεν εἰς τὰς φυγαδευσθείσας
ἐκ Κων) πόλεις δυναστείας καὶ
ἐν αὐτῇ ἰδρυθῆσαν τὰ ἐλληνο
ῶσαυτος βασιλῆια τῆς Νικαίας
καὶ τῆς Τραπεζούντος, ὧν τ
δεύτερον ἔξῃος περὶ τοὺς δύο αἰ
ῶνας καὶ τὸ πρῶτον ἀπ᾽ ἡλίας
τοὺς Φεράγκους σφετεριστὰς ἐ
Κων) πόλεις καὶ ἀνεκτίσματο τῇ
Κ) πολιν.

Οἱ Σιαυροφόροι ἀπὸ ἐλευθε-
ρωτῶν, ὡς ἐπηγγέλλοντο, ἐγένοντο
κατακτηταὶ καὶ πολέμιοι τῆς Ἀνα-
τολ. Αὐτοκρατορίας, καταλιπόντες

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Τὰ ὅρια τῆς Ἀλβανίας.—Βάσεις συνεννοήσεως.—Ἡ-
χὼ τῶν ἡμερῶν τῆς Τριπλῆς.—Ἐποθετικὰ ἀνταγω-
νιστικὰ συμφέροντα.—Μεῖα διεξοδος.

Συνεχίζομεν ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ τὴν ἀναδημοσί-
ευσιν τῶν κυριωτέρων μερῶν τῆς ὑπὸ τῆς ἀνωτῆ ἐ-
πιγραφῆς ἀθεορραφίας τοῦ διπλωματου «Ἰταλός»
ἐν τῷ, ὑπ' ἀριθ. 617 φύλλῳ τοῦ «Κυρ. Φύλλας»,
ἅτινα ὡς εἶπομεν ἐν καιρῷ παραλαμβάνομεν ἐκ τῆς
ἐλληνοφώνου ἐν Λονδίῳ «Ἑσπερίας».

TA OPIA THS ALBANIAS

Δύο άλλοι λόγοι πρέπει να ληφθώ-
σιν υπ' ἑξιν: Πρῶτον, ὅτι αἱ ἀπέ-
ναντι τῆς Ἀλβανίας ἀπαιτήσεις τῶν
Βαλκανικῶν Κρατῶν, ἄντα παραβλά-
πτουσι τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα τῶν Ἀλ-
βανῶν, δικαιολογοῦνται σημαντικῶς
ἐκ τῆς ἁλλειψείας πολιτικῆς ἐνότητος
παρά τῃ Ἀλβανικῇ λαῳ· δεύτερον
ἡ Ἱταλικὴ πρότασις περιορίζεται τὰ
Ἀλβανικὰς ἐθνικὰς ἀπαιτήσεις ἐπὶ
τὴν ἐν Αὐνδίνῳ καθορισθεῖσαν ζώνην
ἥτις κατ' ἀνώτατον ἔριον περιλαμβάνει
βῆσις—ἀνευ τοῦ Χίντερλανδ τῆς Αὐ-
λώνος—περὶ τὰς 500,000 κατοίκους
Δαμβανομένον υπ' ὅψει τῶν λόγων
τούτων καὶ τῶν ζωτικῶν βαλκανικῶν
συμφερόντων, ἄντα θίγονται, ἡμεῖς
προσωπικῶς ἐν ἐπιδοκιμαζέμεν τὴν
δὴλωσην τῆς Ἱταλίας ὅτι εὐνοεῖ τὴν
πολιτικὴν ἀνεξαρτήσιαν καὶ τὴν αὐ-
τονομίαν τῆς Ἀλβανίας.

Ἐν ἡ Ἰταλία παραδεχθῆ τὴν δι-
εθνοποίησιν τῆς Ἀλβανίας, τοῦτο θά-
σημαίνε δημοσφύραν Γαλλικῶν, Ἀγ-
λικῶν ἢ Γερμανικῶν συμφερόντων
μετὰ Εὐρωπαϊκοῦ ἐλέγχου—ἐσονδῇ
ποτε γενικῆς καὶ ἂν εἶναι οὕτως—
ἐπ' αὐτῆς τῆς Ἀδριατικῆς. Ἡ πολι-
τικὴ αὐτῇ τοῦ 1914 ἐσημαίνει ἀνοι-
γμα τῶν Ἀδριατικῶν λιμένων διὰ
τοῦ πρὶν γένους Βῆδ. Ἐν ἡ Ἰταλία
ἀνένδοξ καὶ ζητήσῃ εἰλικρίνῃ καὶ ἀπο-
κλειστικῇ θέσιν εἰς ἑαυτὴν ἀπέναντι
τῆς Ἀλβανικῆς αὐτονομίας, σημαί-
νει διὰ τῆς Ἰταλίας προτίθεσθαι καὶ δρά-
σαι ὡς Βαλκανικῇ Δύναμει καὶ να-
ύκῃ ἀμεσα συμφέροντος εἰς ὅλας τὰς
προσὰς τῆς γούγης εἰς τὰ Βαλκανικὰ
ἁπλῶς ἀνεκδοκίματον ἄνευ ἑνὸς

ἐν Ἀνατολῇ ἀνεξέλεπτους ἀνι-
μνήσεις καὶ παραδόσεις μίσου
καὶ ἀποστοφῆς μέχρι σήμερον
οὐχ ἦντο ἐκ τοῦ Ἀνατολικοῦ
τοῦτου κόσμου μετέφερον εἰς τὴν
Ἑσπερίαν πολλὰ ἁγὰθὰ καὶ τὴν
Ἑλληνοχριστιανικὴν πόλιν
ἐξ οὗ παρεσκευάσθη ἡ Ἀναγ-
νήσις καὶ ἡ Μεταρρύθμισις ἐν τῇ
Ἑσπερίᾳ καὶ τῇ Κεντρικῇ Εὐρώπῃ.
Ἐπὶ δύο ἔτι αἰῶνας ἀπὸ τῆς
ἀνακτιώσεως τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως ὁ Μικρασιατικὸς Ἕλληνας
σῆς ὁ γινώσκειτο ἕρρωμένον
κατὰ νέας καὶ σφύριξης πολεμι-
κῆς φυλῆς, τῶν Τούρκων, με-
τὴν παρὰ κμὴν καὶ κατὰ πτωσιν τῶν
Ἀράβων Καλιφῶν καὶ ἐν τέλει
ὠπτεύον ἐγκαταλειμμένος ἐν
ἑαυτὸν καὶ ἐπὶ πλέον ὑπονομευ-
μενός ὑπὸ τῶν ἐμπορικῶν ἔγκα-
ταστάσεων Γενουατῶν, Ἑνετῶν καὶ
ἄλλων Φράγκων τυγοδιωκτῶν.

Ἵπέκυψεν οὐχὶ ἵνα ἀποθάνῃ
ἀλλ' ἵνα διαγάγῃ ἐν καρτερίᾳ κα-
πίσται τοὺς πικροὺς τῆς δουλείας
χρόνους καὶ ἀναδιώσῃ ἀκατα-
πάλιν καὶ σφριγῶν μετὰ τῶν δρῶ-
σων ἐθνικῶν ἐλπίδων.

πάντα καὶ θεωρηθῆσιν ὡς ζωτικά διὰ τὴν διατήρησιν τῆς θεάσεώς μας ἐπὶ κόσμῳ. Τὸ Βαλκανικὸν Κράτος τοῦ μέλλοντος—εἴτε ἡ εἰρήνη συν-
μολογήθῃ διὰ συμβιβασμοῦ εἴτε διὰ Συμμαχικῆς νίκης—θὰ εἴνε Κράτος ἔχον συναίσθησιν τῆς ἀνανεύρετο-
νότατης τοῦ καὶ γηλόπουτον διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν του. Ὅτι ἔχη ἴδιαν πο-
λιτικὴν, ἥτις θὰ ἔχῃ τὴν ἰδιαίτεράν αὐτῆς ἐπιβρασιν ἐπὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν πραγμάτων. Αἱ σχέσεις μεταξὺ οὐκ ἀήγους Μ. Δυνάμεως καὶ τοῦ Βαλκα-
νικοῦ Κράτους δὲν θὰ εἴνε πλέον δι-
καστὰ καὶ προσλάβουσιν μορφήν ὕψι-
λης προστασίας εὐγενεῶς γονέως.

Τὰ Κράτη θὰ ἐπικοινωνοῦν ὡς
ἴσοι πρὸς Ἰσοὺς ὑπὸ τὰς συνθήκας α
κριβὸς ὡς· τῶρα ἐπικοινωνοῦσι
Μεγάλα Κράτη μετὰ τῆς Ἑλβετίας
λ. χ. Πρέπει να τεῖθ' ἔγγραμμο εἰς τὴν
πολιτικὴν τῶν μηχανορραφῶν καὶ
πολιτικοῦμένων φράσεων τοῦ πα-
λαιῶ Βαλχανικοῦ τύπου, να καθορι-
σθῶμεν δὲ τὰ συμφέροντά μας καθά-
ρως καὶ μετὰ πνεύματος ἀπειθῆναι

ΒΑΣΙΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΣ

Ἡ Ἑλλάς ἀναγνωρίζει ὅσον ἀπο-
ρᾷ τὴν Ἀδριατικὴν, οὐχ ὅμως κα-
τὰ τὴν Βαλκανικὴν, τὴν ὑπὸ τῆς Ἰτα-
λίας κατοχῆς τῆς Αἰτίας καὶ τοῦ
στρατιωτικοῦ αὐτοῦ Χίντερλανδ, ἀπὸ
τοῦ Βορείου εἰς Χειμάρρας. Ἡ πε-
ρίληψις τῆς Χειμάρρας εἰς τὸ Χίντερ-
λανδ τοῦτο, ἥτις πραγματικῶς ἐνί-
σπουδαν Ὁρφέδωον Κέντρον εἶναι
ἀπαράρτητος.

Ἡ Ἑλλάς οὐδεμίαν φέρει ἔνστα.

ξαρτήτου Κράτους Ἀλβανικοῦ. Ἡ
 Ἰταλία ἐξ ἄλλου ἀναγκωρίζεται τὰ
 ἐξ Ἑλληνικῶν συμφέροντα εἰς τ
 ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τὸν περιορ
 σμὸν καὶ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Ἀλβ
 νικοῦ Κράτους.

1ον) Αἱ Ἑλληνικαὶ (Ἑπαιρωτικά
ἰθνηκαὶ ἀπατήσεις αἰτινες δικαιολο-
γοῦνται διὰ τῶν ἀνωτέρω δημιουργι-
κῶν προτερημάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ
στραίχου εἰς τὰ ἀνάμεικτα ἔκείνα με-
ρη, ἐπου αἱ πολιτικαὶ ὁμάδες, εἰς
ἐκδηλοῦνται τὸ ἀποκοσμητικόν.

2ον) Ἡ ζωτική σπουδαιότης το
νὰ προληφθῇ ἡ ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ ἐν
τῇ Βαλκανικῇ ἐπιρροή· καὶ ἐπέμβα-
σις τῶν Μ. Δυνάμεων κατὰ τρόπον
ἀπειλοῦντα τὴν ἀσφάλειαν τῶν Βαλ-
κανικῶν Κρατῶν καὶ τὴν ἐξάσκησιν
τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων αὐτῶν

διατηρήσεως ἑαδικίας ἐπικρινων-
μεταξὺ Σερβίας καὶ Ἑλλάδος εἰς τὴν
κοιλίαν τοῦ Ἄξιου καὶ εἰς τὸν το-
μέα τῆς Κορυθαῖας—τὴν ἑπαιὼν θη-
ωρεῖ ἐπὶ πλῆον καὶ κέντρον ἐθνικὸν—
καὶ τῆς προλήψεως διὰ τῆς ἐπαφῆς
ταύτης τῆς εἰσχωρήσεως τῆς Βουλ-
γαρίας μεταξὺ Σερβίας καὶ Ἑλλάδος
καὶ τῆς ἐξέδου αὐτῆς εἰς τὴν Ἄδρι-
ατικὴν θάλασσαν καὶ νοτίως τῆς Αἰ-
θιοπίας.

Ἵπάρχουσι καὶ ἕτεροι ὑποθετικὸν
λόγοι διαφωνίας μεταξύ Ἑλλάδος καὶ
Ἱταλίας, ἐν τῇ ἐξηγήματι τῶν στενῶν
τῆς Κερκυρᾶς λέγεσθαι, οὐ, ἐάν
Ἑλλάς κατεῖχεν ἀμφοτέρους ἀπὸ τῶν
τῶν στενῶν, αὐτὴ ἢ ἄλλοι δὲ αὐτῇ
δὲ ἠδύναντο νὰ χρησιμοποιήσωσι τὰ
στενὰ ὧν ναυτικὴν βάσιν δι' ἐπιχει-
ρήσεις ἐναντίον τῆς Ἱταλίας, καὶ τοὺς
δὲ ἐστέρει τὴν Αὐθῶνα τῆς ἀξίας
αὐτῆς καὶ δὲ ἡπείλει τὴν ἐν τῇ Ἀ-
δριατικῇ ὑπερσοχὴν καὶ ἀσφάλειαν ὁ-
μῶν. Ἐνεκα τούτου προβάλλεται ὡς
ἡμῶν ἡ ἀπαίτησις οὕτως ἡ Ἀλβανί-
α καὶ ἀπὸ τῆς φράσης μέχρι τοῦ ἀκρωτη-
ρίου Στύλλου. Ὅταν τοιοῦτοι λόγοι δὲ
ποτελοῦν τὴν βάσιν τῆς Ἱταλικῇ
ἀνεξαρτησίας, ἀποδεικνύονται ἀποτε-
λοῦντες ἀπλῶς ἀφορμὴν πρὸς παρ-
εμπλοδισμὸν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ νὰ
καταλάβῃ ἀμφοτέρας τὰς ἀκτὰς τῶν
στενῶν.

BYA TON BLEPON THE TRITANS

Ἡ ἱστορία τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς ἐπεκτασεως τῆς Ἀλβανίας πρὸς τὸ νὸν δεικνύει ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶχε τὴν πηγήν του εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Ἰταλλίας, ὅπως, ὡς μέλος τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας, ἐπιφυλάξῃ εἰς ἑαυτὴν τὴν κατοχὴν ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλειότερον μέροςος τῆς Ἀλβανίας ὡς ἀντιστάκωμα κατὰ τῆς Βορείου Ἀλβανίας, σφαίρας ἐπιρροῆς τῆς Αὐστρίας, ἥτις ἠθέληε νὰ καταλάβῃ τὸ μέρος ἐκεῖνα. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ Ἰταλία ἔχει εἰς τὰ στενὰ τῆς Κερκύρας σημαντικὴν ἐνδιαφέρον τὸ ὅποτον στηρίζεται μᾶλλον ἐπὶ γεωγραφ. ἢ ἐπὶ νομικῶν ἢ πολιτικῶν λόγων. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἑλλάς ἔχει τὴν αὐτὴν ἐνδιαφέρον. Δὲν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ οὐδεμίαν ἐλαχίστην εἰς τὴν ἑαυτῆς τελεχὴ οὕτῃ ρωγμῇ· τινε εἶς τὴν ἰδιότητα αὐτῆς ἔωσιν. Εἰναι λοιπόν, φρόνιμον νὰ γένωσι τὰ Ἰταλικά συμφέροντα βάσις ἀνθ' Ἑλλήνων δικῆς. Ἑλληνικῆς πολιτικῆς. Ἐάν ἐν ἑκαστον συμφέρον, ὡς τῶν στενῶν τῆς Κερκύρας, πρόκειται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὅψιν καὶ νὰ ἐκμεταλλευθῇ μέχρι τῶν ἀνωτάτου συμφέρον, εἶναι ὀσκόλον νὰ ἔγῃ κατελήπῃς δύναται νὰ τεθῇ οἰομένηποτε δριμύνη εἰς ἑξωτερικὴν πολιτικὴν χώρα τινός. Ἐναπόκειται λοιπὸν εἰς ἡμᾶς νὰ ἀρκεσθώμεν εἰς τὴν διαβεβαίωσιν

ΔΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠ. ΚΑΙ ΑΣΙΑΤΙΚΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Περί τῆν Κωνσταντινουπόλιν καὶ τοὺς Πορθμούς.

Ἐν τῷ «Δελτίῳ τῆς ἐπιτροπείας τῆς Γαλλικῆς Ἀσίας» ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως τὸ Βολσευκὸν καίμενον τῶν συνομολογηθεῖσων συμφωνιών τοῦ 1915 καὶ 1917 ὑπὸ τῆς Ρωσίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας περὶ τῆς τύχης τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας. Τὸ Βολσευκὸν καίμενον τῆς μυστικῆς ταύτης συνθήκης τῶν Συμμάχων ἐν τῷ συνόλῳ του θεωρεῖται ἀκριβές.

Αἱ διαπραγματεύσεις ἤρξαντο τὸν Μάρτιον τοῦ 1915 καὶ ἔληξαν τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1917. Ἐντούτοις ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1915 καὶ τοῦ Μαΐου τοῦ 1916 ἐπίσημοι ὑποχρεώσεις ἀνελήφθησαν ὑπὸ τῶν Τριῶν Δυνάμεων. Κατὰ τὰς διαφόρους φάσεις τῶν συνδιαλέξεων τούτων τὸ ὑπουργεῖον Πετρούπολεως ἐπέμεινε σθεναρώτατα ἐπὶ τοῦ δικαιώματος τῆς Ρωσίας ὅπως πραγματοποιήσῃ ἐν τέλει διὰ καλοῦσι διαθήκην τοῦ Μ. Πέτρου καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ιστορικῆς ἀποστολῆς αὐτῆς ἀπὸ τῶν ὀχθῶν τοῦ Βοσπόρου μέχρι τῶν Ἀγίων Τόπων τῆς Παλαιστίνης.

Πρὸ τῆς μυστικῆς ταύτης συνθήκης παρατέτομεν ὅδε ἐκ τῆς δορυ δημοσιευθείσης γαλλικῆς Κιτρίνης Βίβλου ἀποσπάσματα τῶν διαπραγματεύσεων ἐπὶ τῇ Γαλλορωσικῇ Συμμαχίᾳ ἐν ὁσέσι πρὸς τὴν τύχην τῆς Τουρκίας.

Ἡ συλλογὴ αὕτη περιλαμβάνει τρία κεφαλαῖα μέρη ὑπ' ἀριθ. 21, 22 καὶ 24. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 21 εἶναι διακοινώσεις τοῦ κ. Ριβώ (Ribot), γάλλου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, περὶ τῆς συνομιλίας αὐτοῦ τῇ 9)21 Νοεμβρίου 1891 μετὰ τοῦ κ. Γεῖρς (Giers) ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσίας, μεταβάντος εἰς Παρισίους ἵνα διαπραγματευθῇ τὴν συμμαχίαν. Ἡ σχετικὴ περὶ Κ)πόλεως περικυπητὴ ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ὁ κ. Δὲ Γεῖρς ἐξήγγισεν διὰ ἡ πολιτικὴ τῆς Ρωσίας ἐν Ἀνατολῇ ἐσκόπει μόνον εἰς τὸ καθῆστον (status quo). Φαντάζονται, μοι εἶπεν, διὰ διενδικοῦμεν τὴν Κωνσταντινουπόλιν. Φρονούμεν τοῦναντίον διὰ οὐδὲν θὰ ἦτο τόσος δυσάρεστον διὰ τὴν Ρωσίαν ὡς τὸ νὰ μετασθῇ τὸ κεντροβαρὺς αὐτῆς. Τὶ θὰ ἀπεργίνοτο αἱ βόρεια ἡμῶν ἐπαρχίαι καὶ ἡ Πετρούπολις; Ἐπιθυμοῦμεν ἵνα οἱ Τούρκοι ἡμῶν φυλάκῃ τὰς πορθμῶν. Ἐὰν οἱ Ἀστρονικοί ἢ οἱ Ἑλληνες ἐμελλοῦν νὰ ἐγκαταστῶσιν εἰς Κων)πολιν, τοῦτο θὰ διέφερε. Δὲν ζητοῦμεν πλεον τοῦ δι, ἔχει παραχωρηθῇ εἰς ἡμᾶς παρὰ τοῦ σουλτάνου διὰ τὸν διαπλοῦν τῶν μεταγωγικῶν ἡμῶν. Ἡ θέσις μας ἀπὲρ ἰσχυροῦς ἀπὸ τοῦ ἀπερασάμεν νὰ χωρῶμεν μορφῶν.»

Τῇ 6 Δεκεμβρίου 1891, ὁ κ. Ριβώ ἐξέθηκε τὸ ζήτημα ἐν τηλεγραφίᾳ πρὸς τὸν κ. Παῦλον Καρμὰν, πρῶτον τῆς Γαλλίας ἐν Κ)πόλει ὡς ἑξῆς: (ἀπόσπασμα ἀριθ. 22):

«Ἐπαλαβόμεν τοῦ ζητήματος λέγων πρὸς τὸν κ. Δὲ Γεῖρς διὰ οὐδὲν ἄλλο διὰ μὴ ἢ ἐν Κ)πόλει ἢ ἐν Συμφωνίᾳ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσίας εἶναι ἐπιδεικνύει ὅπως ἐξῆλθον ὁμηγαντικὰ ἀποτελέσματα. Ἐκτὴ ἡ κοινὴ ἡμῶν ἐνέργεια δύναται νὰ δοκῇ μὲς ἀποτελεσματικῶν σχεδὸν ἀμέσων, ἐὰν ἐπιτύχωμεν νὰ πείσωμεν τὸν σουλτάνον διὰ εἰς μὲς ἀποφασίαν καὶ διὰ ἡ συνεννόησις μας δὲν εἶναι ἀπειλὴ κατὰ τοῦ ὁδοματικῶν κράτους. Ὑπερβόλῃ τὰς ὁπονοίας τοῦ σουλτάνου καὶ ἐπέδειξα διὰ θὰ ἡδυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν ἀπὸ τῆς πνευματικῆς καταστάσεώς του.

Ὁ κ. Γεῖρς μοι ἐδήλωσε τότε σαφέστατα διὰ ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας ἦτο ἐντελὸς ἀποφασισμένος ὅπως μὴδὲν ἐπιχειρήσῃ κατὰ τοῦ σουλτάνου. Οὐδὲν ἔχομεν συμφέρον, μοι εἶπεν, ὅπως ἐγκαταστῶμεν ἐν Κ)πόλει. Ἐφ' ὅσον οἱ Τούρκοι θὰ διατηρῶνται ἐκεῖ, οὐδέποτε θὰ ἐχωμεν φιλοδοξίαν πρὸς τὸ μέρος τοῦτο. Διὰ τὴν ρωσικὴν ἀποκαταστάσιν διὰ ἦτο πολὺν παρακενδυνεύμενον νὰ ἐγκαθιδρυθῇ εἰς τὸν Βόσπορον. Τὶ θὰ ἀπεργίνοτο ἡ Πετρούπολις; Καλλίτερον εἶναι νὰ ἐξακολουθῶσιν οἱ Τούρκοι φυλάττοντες τὸν Βόσπορον. Ἀ! ἐὰν ἄλλοι, εἴτε Ἀστρονικοί, εἴτε Ἑλληνες ἤθελον νὰ καταλάβωσιν τὴν θέσιν ταύτην, τοῦτο θὰ διέφερε. . . . βεβαίως ὅτι δὲν ἀποβλέπομεν εἰς τὴν Κ)πόλιν. Ὡς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῶν πορθμῶν, εἰς μὲς ἡμᾶς ἡμῶν ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόουσης διακανονίσεως πρὸς τὸν ἡμῶν δὲν ζητοῦμεν πλεον τοῦ δι, ἀνεγνωρίσθῃ εἰς ἡμᾶς, τοῦτέστιν ἡ ἐσκόλη νὰ διέρχονται τὰ μεταγωγικὰ μας ὅς ὅς ὁδους γνωρίζετε. . . .»

Ἡ διελθὴ αὐτῆς δὴλωσις ἐγένετο μετὰ τόνου καταφανοῦς εὐκρινείας. Ἐπανέληθον ἄλλως τὸ μετὰ τινος στιγμῆς, ἐνώπιον τοῦ κ. Δὲ Φραϊνὸν ὅστις δὲν παρενβῆθῃ ἐν ἀρχῇ τῆς συνομιλίας.

Ἐν μακρῷ τηλεγραφίᾳ τῆς 2)14 Δεκεμβρίου 1891, ἀποσταλνὴ πρὸς τὸν κ. Δὲ Γεῖρς, πρῶτον τῆς Ρωσίας ἐν Κ)πόλει, καὶ οὐνοῖς ἀντιγράφον ἀρθεῖν παρὰ τοῦ κ. Ριβώ, ἀπόσπασμα ἀριθ. 24, ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου Γ' συνέστησε τὴν αὐτὴν πολιτικὴν καὶ παρακάλει τὸν κ. Νελλόφ νὰ διαβεβαιώσῃ ὅλοσχερῶς τὸν Σουλτάνον περὶ τούτου.

Αἱ ἀνωτέρω ρωσικαὶ διαβεβαιώσεις πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ τὸν σουλτάνον, ὡς πρὸς τὴν Κ)πόλιν καὶ τοὺς πορθμούς εἶναι βεβαίον διὰ οὐδόλως ἀναποκαλύπτου εἰς τὰς πραγματικὰς προθέσεις τῶν ἐσχάτων Ρωσικῶν κυβερνήσεων πλὴν σπανίων ἐξαίρεσεων.

Ἡ Ρωσικὴ κυβερνήσις ἐκ μακρῶς καὶ πικρᾶς πείρας ἐγίνωσκον διὰ ἀδύνατον θὰ ἦτο οἰαδήποτε συνεννόησις μετ' οἰασδήποτε δυνάμεως Εὐρωπαϊκῆς, ἐφ' ὅσον ἡ Ρωσία ἐπέμενε εἰς τὰς ἐπὶ τῆς Κ)πόλεως ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν ἀδικαιολογητοὺς ἀξιώσεις αὐτῆς, καὶ τὴν ἀνάγκην ἐπιοίετο ἥδη φιλοτιμίαν. Τότε ἡ Γερμανία ἦτο πολὺν ἰσχυρὰ, καὶ ἡ Γαλλία οὐχὶ ἐντελὸς παρεσκευασμένη, ἡ δὲ Αὐστρία πάντοτε ἐπιφοβὸς διὰ τὴν Ρωσίαν, ὥστε νὰ ἀπέχτην αὐτὴ ἀπὸ ἐκδηλώσεων τῆς ἀνατολ. πολιτικῆς αὐτῆς ἐπικινδύνων.

Ὅλη ἡ διάθεσις τῆς Ρωσίας πρὸς τὴν Κ)πόλιν καὶ τοὺς Πορθμούς ἐξεδηλώθη ἐν ἀρχῇ τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ καὶ ὑστερον Παγκοσμίου πολέμου.

Τὰ ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Ἀλλικῆς Ἀσίας δημοσιευθέντα κατὰ μετὰφρασιν ἐκ τῶν συμφωνιών μετὰ τῶν Συμμάχων, δημοσιευθεισῶν τὸ πρῶτον ὑπὸ τὸν μαξιμαλικὸν ὀργάνον «Πρωῦδα» καὶ τὰ σχετικά περὶ Κ)πόλεως καὶ τῶν πορθμῶν ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Ρωσικὸν ὑπόμνημα ἐξήγησε τὰ ἀκόλουθα ἐδάφη:

«Τὴν Κωνσταντινουπόλιν, τὴν δυτικὴν ὀχθὴν τοῦ Βοσπόρου, τὴν Προπονίδα, τὰ Δαρδανέλλια, τὴν νοτιὰν Θράκην μέχρι τῆς γραμ-

μῆς Αἰνὸν—Μηδείας, τὰς ὀχθὰς τῆς Μ. Ἀσίας μετὰ τὸν Βοσπόρον καὶ τοῦ ποταμοῦ Σαγκαρίου καὶ τὴν σημεῖα τοῦ κόλπου Νικομηδείας τὰς νήσους τῆς Προπονίδος καὶ τὴν Ἰμβρον καὶ Τένεδον. Τὰ ἰδιαιτέρως δικαιώματα τῆς Γαλλίας, καὶ τῆς Ἀγγλίας εἰς τὰς ἐνδεικνυμένας ἐκείνας χώρας παρῆμνον παραβίαστα.

Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Μ. Βρετανία προέβαλον ἐξ ἄλλου σερβὴν διεκδικήσεων αἰτίνας ἐγένοντο δεκταὶ ὑπὸ τῆς Ρωσίας, τὰς ἑξῆς:

«Νὰ ἀναγνωρισθῇ ἡ Κ)πολις ἐλευθερὸς λιμὴν διὰ τὴν διαμετακίνησην τῶν ἐμπορευμάτων τῶν μὴ ἐξερχομένων ἐκ τῆς Ρωσίας καὶ μὴ εἰσαγομένων ἐκεῖ, καὶ τὸν ἐλευθερόν διὰπλοῦν τῶν Πορθμῶν ὑπὸ τῶν ἐμπορικῶν οκαφῶν.

«Νὰ ἀναγνωρισθῶσιν εἰς τὴν Ἀσιατικὴν Τουρκίαν τὰ δικαιώματα τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας αἰτίνας ζητοῦσιν ὅπως καθορισθῶσιν ἀκριβῶς δι' ἐκείνης συνεννόησεως μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ Ρωσίας.

Νὰ διατηρηθῶσιν οἱ Ἀγ. Τόποι μονοσυλμανικὸι καὶ τὴν Ἀραβίαν ὑπὸ ἀνεξάρτητον μονοσυλμανικὴν κυριαρχίαν.

Νὰ περιληφθῇ, συνφῶν τῇ ἀγγλορωσικῇ συμφωνίᾳ τοῦ 1917 ἡ οὐδέτερά ζώνη τῆς Περιοῦ, ἐνὶ τῇ σφαίρας ἀγγλικῆς ἐπιρροῆς.

Νὰ ἀναγνωρισθῶσιν αἱ ἀξιώσεις αὐταὶ διὰ πρῶτον νὰ ἐκπληρωθῶσιν.

Ἐπὶ τῇ εισόδῳ τῆς Ἰταλίας εἰς τὸν πόλεμον, αἱ ἀξιώσεις αὐταὶ ἀνεκοινώθησαν εἰς τὴν Ἰταλικὴν κυβερνήσιν, καὶ αὕτη συνήνεον ὑπὸ τὸν ὅρον, ἵνα ἐν περιπτώσει νίκης ἱκανοποιηθῶσιν αἱ ἐπιθυμίαι τῆς Ἰταλίας ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἀνατολῇ καὶ νὰ τῇ παραχωρηθῶσιν τὰ αὐτὰ δικαιώματα ὅσα καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν εἰς τὰς παραχωρηθείσας εἰς αὐτὰς χώρας.

Ὡς πρὸς τὴν Μ. Ἀσίαν, κατ' ἀκολουθίαν τῶν διαπραγματεύσεων αἰτίνας ἐγένοντο ἐν ἔαρι τοῦ 1916 ἐν Λονδίῳ καὶ ἐν Πετρούπολει, αἱ σύμμαχοι κυβερνήσεις Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσίας κατέληξαν εἰς συμφωνίαν ἐν ὁσέσι πρὸς τὴν ἐν τῷ μέλλοντι διανομῇ τῶν ζωνῶν ἐπιρροῆς καὶ τῶν ἐδαφικῶν προσκτήσεων ἐν τῇ Ἀσιατικῇ Τουρκίᾳ καὶ σχετικὰς πρὸς τὸν σηματοποιῶν ἐν τῶν ὀχθῶν τῆς Ἀραβίας ἡδμοσπονδίας ἀραβικῶν κρατῶν.

Ἐν ταῖς κυρίαις αὐτῆς γραμμαῖς, ἡ συμφωνία συνοψίζεται ὡς ἑξῆς:

Ἡ Ρωσία ἀποκτὶ τὰς ἐπαρχίας Ἐρζερούμ καὶ Τραπεζοῦντος, Βάν καὶ Βιτλὶς ὡς καὶ τὰς χώρας τοῦ νοτίου Κοιρινθίου γράμμις Μουσσά-Σερ-Ἰβν-Ὀμάρ-Ἀμαλίας. Τὸ σημεῖον τοῦ τέραματος τῶν ἐδαφικῶν προσκτήσεων τῆς Ρωσίας ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ Εἰξείνου θὰ ἦτο σημεῖον τῆς οὐστερον ὁριστοῦμενον δυτικῆς τῆς Τραπεζοῦντος.

Ἡ Γαλλία ἔλαβε τὴν παραλιακὴν λωρίδα τῆς Συρίας, τὸ βιλαέτιον τῶν Ἀδάνων καὶ γῶρον ὁριζομένῃ νοτίως ὑπὸ τῆς γραμμῆς Αἰντάλ-Καρπουτ μέχρι τῆς Ρωσικῆς μεθορίου καὶ πρὸς βορρᾶν διὰ τῆς γραμμῆς Ἀλά-Δαγ-Καϊσάρεια-Ἀκ-Λάγο-Υλτίς-Δαγ-Ζάρα-Ὀγκουτ-Καρπουτ.

Ἡ Μ. Βρετανία προσκτᾷ τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς Μεσοποταμίας μετὰ τῆς Βαγδάτης καὶ ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν ἐν Συρίᾳ τοὺς λιμένας Κάφα καὶ Ἀκρῆς.

Κατὰ σύμβασιν μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ἡ ζώνη μετὰ τῶν γαλλικῶν καὶ τῶν ἀγγλικῶν χωρῶν θὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἡμοσπονδίαν τῶν Ἀραβικῶν Κρατῶν ἢ ἐν ἀνεξάρτητον Ἀ-

ραβικὸν Κράτος, ὃν αἱ ζῶναι ἐπιρροῆς θὰ καθορισθῶσι κατὰ τὴν στήμην ἐκείνην.

Ἡ Ἀλεξανδρέττα κηρύσσεται ἐλευθερὸς λιμὴν.

Ὅπως ἐξασφαλισθῶσι τὰ ὁρροσκευτικὰ συμφέροντα τῶν Συμμάχων δυνάμεων, ἡ Παλαιστίνη καὶ ἡ Ἀγιοι Τόποι ἐξαιροῦνται τοῦ Τουρκικοῦ ἐδάφους καὶ θὰ τεθῶσιν ὑπὸ εὐδὶκον διοικητικὸν σύστημα συμφωνίας πρὸς σύμβασιν μετὰ τῆς Ρωσίας, Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας.

Κατὰ γενικὸν κανόνα, αἱ συμβαλλόμεναι Δυνάμεις ὑποχρεοῦνται ἀμοιβαίως ὅπως ἀναγνωρίσωσι τὰς πρὸ τοῦ πολέμου ὑφισταμένας ἤδη παραχωρήσεις καὶ προνομίας ἐν τῶν προσκτικῶν αὐτῶν ἀκινήτων.

Ἀναδέχονται μέρος τοῦ Ὀθωμανικοῦ χρέους ἀνάλογον πρὸς τὰ κτηθέντα ἐδάφη.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΡΩΣΟΥ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν Πορθμῶν.

Ὁ κ. Ἰσβόλσκι, πάλαι πρέσβυς τῆς Ρωσίας ἐν Παρίσι, ἀπερῶνεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς παρισίνης «Ἐφημερίδος τῶν Σιζιτῆσεων» ἐπὶ δημοσιευθῆναι ἐν αὐτῇ ἀρθρῷ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Κ)πόλεως καὶ τῶν Πορθμῶν, ἔχει δὲ αὕτη ὡς ἑξῆς:

Βιαννρίτ, πόλις Βαλεντίνα
τῇ 30 Σεβρίου 1918.

Ἀγαπητέ μοι διευθυντά,

Ἐν τῷ ἀρθρῳ τοῦ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Σιζιτῆσεων» τῆς 28 Σεπτεμβρίου ὁ κ. Α. Γκαβρίν, προκειμένου περὶ τῶν διαπραγματεύσεων, κατ' ἀκολουθίαν τῶν ὁποίων οἱ Σύμμαχοι ἤρξαντο ν' ἀναγνωρίσωσιν εἰς τὴν Ρωσίαν τὴν πρόσκτησιν τῆς Κ)πόλεως καὶ τῶν Πορθμῶν, ὁμολογεῖται ὅτι προσηγορεύσας παρουσιασθέντος δ' πρὸ τῶν κ. Σαζόνοφ, Ἰσβόλσκι, Μιλοκόφ καὶ Σία.

Τόρῳ, διὰ εἰμαι ἰδιώτης, πιστεύω διὰ οὐδὲν ὑπάρχει κώλυμα ὅπως τὸ γαλλικὸν κοινὸν μάθῃ τὴν, ἀντὶ τὴν ἰδιότητα μου ὡς πρεσβεῖτο τῆς Ρωσίας, δὲν ἡδυνάμην κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν διαπραγματεύσεων τοῦ 1915 νὰ ἔχω ἐπισκόπως ἄλλο-πρόγραμμα-ἢ τῇ κυβερνήσεώς μου, προσωπικῶς οὐδόλως ἐπεκρινόμενον τὸ πρόγραμμα τοῦτο καὶ ὁ κ. Σαζόνοφ δὲν ἡγγείνην ἀποδοκιμασίαν μου ταύτην.

Ἐπεμῆνον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ νὰ ὑπομνήσω ὅτι τῇ 1908, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς βοσνιακῆς κρίσεως, εἶχον, ὡς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσίας, προτείνει ἐν ὁσέσι πρὸς τῶν Πορθμῶν, λίσαν ἣτις ἦγεν εἰς τὸ ἄνομα τούτων εἰς τὴν ἑμπορίαν πίντων τῶν ἐθνῶν ὑπὸ τὴν ἐγγύτην διεθνοῦς συλλογικῆς πρᾶξεως: πολὺ μακρὰν τοῦ νὰ ἀβῶσιν ὑπὲρ τῆς Ρωσίας τὴν πρόσκτησιν τῶν Πορθμῶν, ἐξήσαν ὑπὲρ αὐτῆς μόνον ἐκδικαίους τινὰς διὰ τὸν διὰπλοῦν τῶν πολεμικῶν οκαφῶν τῆς ἀπὸ τοῦ Εἰξείνου εἰς τὴν Μεσόγειον.

Θὰ ἐνθυμηθῶσι βεβαίως διὰ ἐξέπαισιν ὅτι ἀποφύγετον τὴν πρόσκτησιν μου ἔκτεκεν ἐπιθυμία, εἰς αἷς ἐνδομῶν διὰ ἦσαν ὑπόχρεοι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς τὰς χώρας τῆς Συνεννόησεως, προπλάνων ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπως τηρῶσιν ἐναντί τῶν Νεοτούρκων.

Ἐὰν τὸ περὶ διεθνοποιήσεως τῶν Πορθμῶν ἀγῶν μου ἐπαρρηματωμένο, εἶναι πολὺ πιθανὸν διὰ τὰς ἀποβερνῶν ἐν Τουρκίᾳ θὰ εἶχον ἀκολουθῆσιν ἄλλην ὁδὸν πορείαν καὶ οὐδέποτε θὰ παρήγοντο αἱ Ρωσικαὶ διεκδικήσεις.

Ὡς πρὸς τὴν Κ)πόλιν, οὐδέποτε ἐπαύσα συμμεριζόμενος τὴν γνώμην τῶν Ρώσων ἐκείνων πολιτικῶν, ὅτι παραβῆτι ὁ κ. Γκαβρίν, οἵτινες ἐθαύρων διὰ ἡ κατοχὴ ταύτης θὰ ἦτο κίνδυνος διὰ τὴν Ρωσίαν.

Ἐσκόφην πάντοτε—καὶ φρονῶ καὶ σήμερον—διὰ ἡ Τουρκικὴ κυριαρχία ἐν Εὐρώπῃ εἶναι ἀνασχετόν καὶ ἀποκλιν, καὶ πρᾶπει νὰ λήξῃ αὕτη. Ἡ λύσις ὅμως τὴν ὁποίαν ἡγείσων ἦτο νὰ γένηται ἡ Κ)πολις ἐλευθερὸς λιμὴν ὑπὸ διεθνὴ διοικήσιν. Καθ' ἣν ἐποχὴν ἦσαν ὑποχρεῖται τῶν ἐξωτερικῶν, τὴν λύσιν ταύτην εἶχον ἀποδεχθῆναι πλῆρως ὁ αὐτοκράτωρ Νικόλαος Β' καὶ ἡ ρωσικὴ κυβερνήσις: ἡ ἐγκαταλείψιν τῶν ἰδεῶν μου τούτων καὶ ἡ ἀποτομὴ ἀξιώσεως κατὰ Μάρτιον τοῦ 1915 περὶ πρόσκτησεως τῆς Κ)πόλεως καὶ τῶν Πορθμῶν ἐγένετο—ὡς καὶ διὰ τὰ Ἀνατολικοῦ τῆς Συνεννόησεως—μία ἐκλήξις, καὶ οὐ-

δέποτε εἶχε τῆς ἐπιδοκιμασίας μου. Ἐλπίζω διὰ κ.π.

Ἡσθόλσκι.

πρὸν πρέσβυς τῆς Ρωσίας.

Σχολιάζων τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ὁ κ. Γκαβρίν λέγει σὺν ἄλλοις διὰ ἡ ἐπιστολῇ τοῦ κ. Ἰσβόλσκι θίγει χωρὶς νὰ διαφωτίζῃ ἐντελῶς, ἐν σημείον τῆς ιστορίας ἱσχυρῶς ἐνδιαφέρον: τὰς ρωσικὰς διαπραγματεύσεις τοῦ 1908 περὶ τῶν Δαρδανελίων καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς προσαρτήσεως τῆς Βοσνίας, καὶ Ἐρζεγοβίνης. Ὁ κ. Ἰσβόλσκι ἦτο κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν. Πληροφορηθεὶς περὶ τῆς προθέσεως τοῦ ἀνατολικοῦ τῆς Βιέννης ὅπως προκηρῶν τὴν προσάρτησιν τῶν δύο Ὀθωμανικῶν ἐπαρχιῶν τῶν κατεχομένων ἀπὸ τοῦ 1878, συνηντήθη μετὰ τοῦ βαρὸν Δ' Αἰρντάλ, ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστρουγγαρίας εἰς τὸ μέγαρον Βουχάρεστ, ἐν Βοημία, παρὰ τῇ κόμῃτι Βέρνταλ, πρέσβει τῆς Αὐστρουγγαρίας τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ Α' ἐν Πετρούπολει. Οἱ δύο ὑπουργοὶ προέβησαν εἰς διακανονισμούς, ὅτινες παρέμειναν μυστικοὶ ἐν ταῖς τελεσίγραφοις αὐτῶν, περὶ ὧν ὅμως γνωρίζομεν διὰ ἡ τροποποιήσεως τῶν καθῆστον τῶν πορθμῶν ἦτο ὁ ὅρος ἡ εἰς τὸν ὅρον πρὸς ἀναγνώρισιν ὑπὸ τῆς Ρωσίας τῆς προσαρτήσεως τῆς Βοσνίας καὶ τῆς Ἐρζεγοβίνης. Καθ' ἡ πληροφορία ἡμῶς σήμερον ὁ κ. Ἰσβόλσκι, ἡ τροποποίησις αὕτη θὰ ἦτο ἡ διεθνοποιήσις τῶν Πορθμῶν.

Τὸ ζήτημα προέβαλεν ὑπὸ νέαν ἐποχὴν τῇ 1911, κατὰ τὴν Ἰταλοτουρκικὴν πόλεμον. Ἡ Τουρκία ἀπειλήθεισα ἀπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ στόλου, ὁστις ἐπεχείρησε νὰ βομβαρδίσῃ τὰ Δαρδανέλλια, ἐποθέτησε τοὺς τορπίλλας ὑποβρυχίους ἐν τῇ Ἑλλήσποντῳ καὶ κατέστησε τὸν πορθμὸν ἀδιέλευτον εἰς τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν. Ἡ συγκίνησις ὑπὲρ τῆς μεγάλης ἐν Ρωσίᾳ (καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ) καὶ τοῦτο εἶναι ἐννόητον ἐπὶ τῆς ἀποκλεισμοῦ τῆς διεξόδου πάντων τῶν πρὸνόντων κυρίως τῶν δημητριακῶν καὶ τῶν πετρελαίων ἑλθῆς τῆς μεσημβρινῆς Ρωσίας καὶ τοῦ Κανκῆσου. Τότε διερωτήθησαν ἐν Πετρούπολει εἰς μόνον μέσον πρὸς πρόληψιν τῆς ἐπαναλήψεως παρομοίας καταστροφῆς δὲν θὰ ἦτο ἡ κατοχὴ ἑλθῆς τῆς Ὀθωμανικῆς παραλιακῆς μέχρι τοῦ Αἰγαίου. Ὁ κ. Σαζόνοφ φαίνεται διὰ ἐσκόφῃ τοῦτο καὶ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς συμμάσεως τοῦ 1915.

Ἡ μόνη κατάλληλος λύσις, ἥτις θὰ ἐπιβλήθῃ ἀναγκάτως, εἶναι ἡ διεθνοποίησις, δηλ. ἡ διεθνὴς κατοχὴ τῶν Πορθμῶν. Ὁ κ. Ἰσβόλσκι λέγει ἡμῖν διὰ ἐπὶ τῆς 1908 ὅτι δὲν ἐξιστοῦσιν τῶν Πορθμῶν. Δὲν εἶχον ἀκούσει νὰ ἐμὴλῃ περὶ τούτου. Θὰ ἦτο λανθάνουσα νὰ τὸ μὴθωμεν σήμερον, διὰ ὁ πάλαι πρέσβυς καὶ ὑπουργὸς τοῦ Νικόλαου Β' νομίζει διὰ δύναται τὰς νὰ ἐκκρασθῇ ἐλευθερίως καὶ θὰ τῇ εἰς μὲς εὐγνώμωνος ἐὰν ἐξέθετε τὸ σύστημά του ἐπὶ τῇ ζητήματι ὅπως καθίσταται πάλιν φλέγον.

Σ. Κ. Φ. Ὁ κ. Ἰσβόλσκι ἀπάντων ἀπὸ αὐτῆς νέαν ἐπιστολὴν ἥτις ἀπορρῶσθῃ εἰς τὸ ὅτι ἡμῖν. Ὁ Νόβελ φέλλων τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος καὶ ταύτην θὰ δημοσιεύσωμεν ἐν μεταφράσει εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τοῦ «Κιπρ. Φολοκῶς».

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ

Η Κυπριακή Πρεσβεία απο-
τελουμένη, ως γνωστόν, εκ της Α.
Μ. του Αρχιεπισκόπου και των
Ελλήνων βουλευτών, εφοδιασθεί-
σα δια των απαιτούμενων διαβα-
τηρίων, θα έχη την ευκαιρίαν ν'
αναχωρήσει τη μεθαύριον Πέμ-
πη εις Αμμόχωστον όπου τη
2 μ. μ. θα επιβή το Αγγλικόν
αεροπλάνον «Κρόντος» δια Πόρ-
τ-Σάιντ και εκειθεν δια πρώτης
αεροπολικής ευκαιρίας δια Λον-
δινον.

Αι διάφοροι εὐχαιροί του Κυπρι-
ακού Ελληνικοῦ λαοῦ σύμφωνα
συνοδεύοντες αὐτοὺς ὑπὲρ τῆς εὐ-
οδώσεως τῆς μεγάλης καὶ ἱερᾶς
ἀποστολῆς τῶν.

Εἰδὼν γὰρ ἐπανελθόντες φέροντες
τὴν ἀπ' αἰώνων προσδοκωμένην
ἐναγωνίως ἐλευθερίαν καὶ τὰ γέ-
νωνται ἀγγελοὶ τῆς Πανελληνίου
ἐνώσεως.

Εκ τῶν κ. κ. βουλευτῶν ὁ
τῆς Δεμοσίου—Πάφου κ. Εὐγένι-
ος Ζήνων δὲν δὴ δυνήθη νὰ με-
τάσῃ τῆς Πρεσβείας ἐνέκα συ-
βαρωτάτης ἀσθενείας τῆς συζύ-
γου του.

ΕΚΛΟΓΗ ΝΕΑΣ ΘΡΟΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ

Τῇ π. Κυριακῇ συνήλθον οἱ Γεν.
Ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς
περιφέρειας ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ καὶ
ἐξελέξαν ὡς λαϊκὰ μέλη τῆς Ἐπι-
τροπείας τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρό-
νου τοὺς κ. κ. Α. Λαοδίν, Κλ.
Κωνσταντίνου, Μ. Σκουραρίδου καὶ
Ἀγαθάγγελον Παπαδόπουλον. Ὁ κ.
Κλ. Κωνσταντίνου δὲ ἔδωκεν ἤδη
τὴν παραιτήσιν.

Χρονογραφικῶς μόνον ἀναγράφο-
μεν τὰ γεγονότα, πρὸ τῶν μεγάλων
ἐθνικῶν περιστάσεων μὴ θελήσαντες
νὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς ὅσα κατηγγέλλον
τοῦ ἡμῖν περὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ἀρ-
χιεπισκόπου καὶ τῶν περὶ αὐτὸν πρὸς
κατοστρατήγησιν καὶ ἐν τῇ περι-
πτώσει ταύτῃ τοῦ Καταστατικοῦ
Χάρτου.

Ἐάν, ὡς πάντες ἐλοφύχων ἐμχό-
χοντα, ἐπιδῶν ἡ περιπόνητος, με-
ταπολιτευσί, τὰ ἐκκλησιαστικὰ πρᾶ-
γματα θὰ διεσπασθῶν αὐτομάτως,
εἰς μὴν—8 μὲν γίνονται—τότε ὁ
Κυπρ. λαὸς θὰ ἀποδύῃ εἰς ἀγῶνας
κοινοῦ, ὥστε νὰ μὴ προσέχῃ εἰς
κομματικὰ καὶ προσωπικὰ σκευω-
ρίας καὶ ὑστεροβουλίας.

Ταῦτα γράφομεν διὰ τὴν αὐστη-
ρητικὴν καὶ ἀκατακτάτην καταστρα-
τήγησιν πάντων τῶν κεφαλαίων καὶ
ἀνθρώπων τοῦ Καταστατ. Χάρτου, ἀ-
νεξαρτήτως ὧν πρὸς τὰ ἀποτελέ-
σαντα τὴν ἑθνικὴν Ἐπιτροπείαν
πρόσωπα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ "ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ."

Τὸ ἔργον τοῦ πολιτισμοῦ.

Ὁ κ. Ν. Καταλάνος συνεχίζων τὰς
διαλέξεις του τῇ π. Κυριακῇ εἶπε
ὅτι «Πρὸς τὸ ἔργον τοῦ πολι-
τισμοῦ» μετὰ τῶν ἀρχαιοτάτων αὐτοῦ
παρακολούθησας τὴν οικονομικὴν ἐ-
ξέλιξιν τῆς ἀνθρωπότητος ἐν ταῖς γε-
νικωτάταις γραμμαῖς αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἐμ-
φανίσσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς
μέχρι σήμερον πραγματευθείς τὸ θέ-
μα τοῦ κατὰ τὴν ἑξῆς τέξιν.

Προϊστορικοὶ αἰῶνες. Λι-
μναῖαι πόλεις καὶ τρωγλοδυ-
ται (αἱ πρώται ἀνάγκαι τοῦ ἀνθρώ-
που ἐλαττοῦν ἐργασίας καὶ πρὸς τοῦ).

Ἀρχαὶ τῆς ἱστορίας καὶ
ἀνασφαλιστικὰς ἀρχαί, λιθίνη,
χαλκὴ καὶ σιδηρὰ περίοδος.

Συλλογὴ καρπῶν, θῆρα καὶ
ἀλιεῖα.

Ποικιλικὸς καὶ νομαδικὸς
βίος.

Ἐκείνη καὶ ἰδιοκτησία.
Ἐκείνη καὶ φάσεις τῆς ἐ-
ξελίξεως τοῦ πολιτισμοῦ.

Τὰ ὅπλα τοῦ ἀποστασιασμοῦ
Μεταναστεύσεις καὶ ἀποικι-
σμοί.

Κατὰ τὴν διέλιξιν ταύτην, ὁ ὁμι-
λητὴς διέτριψε κυρίως εἰς τοὺς ἐμ-
πνευστικὴν ὡς εἶπεν, ὁμιλῶν ἐ-
ξελίξιν τοῦ βίου τῆς ἀνθρωπότητος,
κατὰ τὴν διέλιξιν δὲ τῆς προσεχού-
σης ἱστορίας καὶ πραγματικῇ τὴν πνευ-
ματικὴν καὶ τὴν ἠθικὴν ἐξέλιξιν αὐτοῦ.

ΕΣΤΕΡΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Κατὰ τοὺς δημοσιευθέντας ἐν τῇ
Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως στατι-
στικὸς πίνακας ἡ ἔσπερη ἐμπορία
τῆς Κύπρου κατὰ τὸ ἐξῆς τὸν 17/30
Σεπτεμβρίου 1918 ἔχει
ἐν συνόλῳ ὡς ἑξῆς:

Ἐξαγωγὴ.	1917	1918
Εἰς εἶδη	187,53	168,656
• χρυσόν	263	48
Ἐν ὅλῳ	187,716	168,704

Ἐισαγωγὴ.	1917	1918
Εἰς εἶδη	198,886	182,048
• χρυσόν	440	20
Ἐν ὅλῳ	199,276	182,068

Σημαντικώτερα ἐξαχθέντα εἶδη εἰς
τὰ ἑξῆς:

Αἰγες	1,559	22,0
Ἡμίονοι	3,860	6,7
Ρόαι	9,001	
Σταφίδες	846	3,2
Ὀνοί καὶ οἶνοπνεύ-		
ματα	22,775	19,3
Πατάτες	25,386	38,5
Κρόμμυ	38	2,3
Κεράτια	55,695	34,5
Βάμβαξ	2,000	7,0
Κουκούλια	15,000	
Μαλλία	9,352	—
Ἀμύγδαλοι	8,976	158

Τὰ σημαντικώτερα εἰσαχθέντα εἶδη
ἐγένοντο τὰ ἑξῆς:

Βούτυρος	4,921	3,342
Καφές	8,010	697
Ἀλεύρα	19,443	95
Ὄρυζα	9,424	2,605
Σάκχαρον	1,491	973
Σάκχαρος	8,689	3,657
Καπνός	15,459	7,685
Χαλκός	2,121	274
Πατάτες	5,639	3,245
Σιδηρὰ καὶ χαλύβδι- να εἶδη	4,895	487
Σχοινία—σπάγιοι κ.λ.π.	2,888	235
Βαμβάκινα νήματα	8,969	15,818
Βαμβάκινα ὑφάσματα	26,858	25,205
Ψιλὰ διάφορα	3,577	3,786
Σάκκοι	8,897	2,191
Μεταξοῖα	1,580	1,297
Μαλλίνα	3,732	2,579
Ἴνδικ	2,163	598
Δερμάτινα εἶδη	1,879	3,620
Πάτοι	7,297	5,000
Πυρεῖα	—	1,494
Φάρμακα καὶ ἐργαλεῖα		
Ταυρικά	1,118	1,769
Συγαρῶντες	1,131	708
Σάπων	3,547	3,588
Γραφικὴ ὕλη	1,774	862
Κυβερνητικὰ καὶ στρα- τιωτικὰ εἶδη	18,006	74,032

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΛΛΗΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ
Θεσσαλονίκη 29/9/18.
Κύριε Γ. Παπαδόπουλε,
Εἰς Μόρφου.
Σπεύδω πρώτον νὰ ἐρωτήσω περὶ τῆς καλῆς σου υἱίας—καθὼς καὶ ἡμεῖς ὕμνοιον. Δεύτερον εἰς πληροφορίαν μετὰ λύπης μου διὰ τὸν ἀδελφόν σου Δημήτριον διὸ ἔπαιον ἡρώτικῶς μα- χόμενος ὑπὲρ πίστεως καὶ πατριδὸς εἰς τὴν μάχην Δοιορῆς καὶ πιστεύω ὅτι ἡ εἰρήνη αὐτῇ δὲν θὰ οὐδὲν λυπῇ οὐ μόνον νὰ χαρῇ διὰ τὴν ἀπεκτίθη- σιν ἀδελφόν ὁποῖος ὑπὲρ τῆς πατρί- δος αὐτῆς μετὰ τελευταίας ρανίδος τοῦ αἵματος του.
Διατελὼν ἐν τῷ ἀδελφῷ σου Γου- δοῦ τῆς ἰσότητος, ὅπου εἰς τὰ χεῖρα μου ἐξέφυγον ὁ ἀδελφός σου καὶ κα- τάγομαι ἐκ Πάφου, χωρίου Γουδοῦ.
Σ.Κ.Φ. Δημόσιον τὴν Σπαρ- τιατικὴν δυνάμιν ἐπιστολὴν ἐμφανί- σαν πόσον βαθεῖαν ἔχουσιν τὴν συνεί- δησιν τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος καὶ ἀλ- ληλεγγύης οἱ Κύπριοι ἐδελονταὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ πόσον ὑψη- λὴν καὶ εὐγενὴ περὶ τῆς Ἑλληνικῆς πατριδὸς ἔχουσιν ἰδέαν καὶ εἰς τὰ ὅσα χωρία τῆς Ἑλληνικωτάτης Κύπρου.

Κατὰ Ὀκτώβριον (ν. ἡ.) ἡ ἑμβρη-
σις ἀνὰ τὴν Νήσον ἐγένετο ὡς ἑξῆς:

Ἐκτεντικὴ πεδιάς.	0.77
Ἀνατολικὸν τμήμα	1.21
Κεντρικόν	1.55
Δυτικόν	2.18
Κέντρον	0.04
Καρπασία	0.04

Κατὰ Ὀκτώβριον (ν. ἡ.) ἡ ἑμβρη-
σις ἀνὰ τὴν Νήσον ἐγένετο ὡς ἑξῆς:

Ἐκτεντικὴ πεδιάς.	0.77
Ἀνατολικὸν τμήμα	1.21
Κεντρικόν	1.55
Δυτικόν	2.18
Κέντρον	0.04
Καρπασία	0.04

Κατὰ Ὀκτώβριον (ν. ἡ.) ἡ ἑμβρη-
σις ἀνὰ τὴν Νήσον ἐγένετο ὡς ἑξῆς:

Ἐκτεντικὴ πεδιάς.	0.77
Ἀνατολικὸν τμήμα	1.21
Κεντρικόν	1.55
Δυτικόν	2.18
Κέντρον	0.04
Καρπασία	0.04

Κατὰ Ὀκτώβριον (ν. ἡ.) ἡ ἑμβρη-
σις ἀνὰ τὴν Νήσον ἐγένετο ὡς ἑξῆς:

Ἐκτεντικὴ πεδιάς.	0.77
Ἀνατολικὸν τμήμα	1.21
Κεντρικόν	1.55
Δυτικόν	2.18
Κέντρον	0.04
Καρπασία	0.04

Κατὰ Ὀκτώβριον (ν. ἡ.) ἡ ἑμβρη-
σις ἀνὰ τὴν Νήσον ἐγένετο ὡς ἑξῆς:

Ἐκτεντικὴ πεδιάς.	0.77
Ἀνατολικὸν τμήμα	1.21
Κεντρικόν	1.55
Δυτικόν	2.18
Κέντρον	0.04
Καρπασία	0.04

Ὀροστοιχία Τροῦδου.	4.02
Ἀνατολικὸν τμήμα	4.75
Δυτικόν	4.75

Μικρὰ Χρονικά

Ο ΚΑΙΡΟΣ. Τῇ π. ἑβδομάδι κα-
τέπεσον νέαι βροχαὶ πολλὰς τῆς
Νήσου καὶ ἐν τῇ ἡμέτρᾳ ἐπαρχία,
αἰτίνας ὅμως ἐναχού καὶ ἰδὲ εἰς τὴν
Ὀρεινὴν, ραγδαίαν καὶ χειμαρρῶδεις
γενόμεναι ἐπρόξενον μεγάλας ζη-
μίας.

Η ΘΑΛΕΓΡΑΦΙΚΗ συγκοινωνία
μεταξὺ Κύπρου καὶ τῶν τῆς Συρίας
πόλεων Ἰσπιδης, Ἱερουσαλὴμ, Ἐλα-
φούλ, Χαίφα καὶ Βάμλε θὰ ἐπανα-
ληφθῇ ἀπὸ τῆς 2/15 προσεχού. Δε-
κεμβρίου πρὸς 10/12 πέννας τὴν ἑ-
ξιν διὰ ταχέαν καὶ 5/12 διὰ τὴν
βραδεῖαν ἀποστολὴν.

Θὰ εἶνε δεκτὰ τηλεγραφήματα γε-
γραμμένα γαλλιστῇ, ἀγγλιστῇ ἢ ἰτα-
λιστῇ, καὶ θ' ἀποστέλλονται ἐν εὐ-
δύνῃ τὴν ἀποστολὴν.

ΔΑΔΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ. Ἀνακο-
νοῦνται διὰ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνή-
σεως διὸ κατηγγέθησαν οἱ περιορι-
σμοὶ ἐκδόσεως διαβατηρίων καὶ ὁ
ἀπόλυτος ταξιδιωτικὸν ἐκ Κύπρου διὰ
τὴν Ἠνωμ. Βασιλείαν.

Οἱ περιορισμοὶ ὅμως τῆς ἐκδόσεως
διαβατηρίων διὰ τὴν Ἑσπερίαν ἐκ τοῦ
Ἠνωμ. Βασιλείου εἰς Κύπρον ἢ ἄλ-
λαχοῦ παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΑ. Διὰ διατα-
γῆς τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρμύοντος ἐν
Συμβουλίῳ ἐπιτερεῖται εἰς τὸν Ἐφο-
ρὸν τῆς χρηματ. κυκλοφορίας ὅπως
ἐκδόσῃ χαρτονομίσματα ὧν ἡ μερί-
στις εἶναι ἐν συνόλῳ θὰ ἀνέρχεται
εἰς 500,000.

ΑΡΑΒΩΝΕΣ. Τῇ π. Τετάρτῃ ἡ-
λογήθησαν ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρ-
χιεπισκόπου οἱ ἀραβῶνες τοῦ ἑλλογ-
καθῆγητοῦ τῶν Ἑλληνικῶν ἐν τῇ
Παγκυπρίῳ κ. Κώστα Χατζή-
κρίστου καὶ τῆς ἀρίστης μεμφομένης
ἑσπερίνης «Ἡμερῆς».

Τὰ διαβήματα ὑπὸ τῆς εὐχᾶς ἐπύ-
ρηντο ὑπόλοιποι συγγενῶν καὶ φίλων
καὶ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ παρ' ἡμῖν
κόσμου.

Πρὸς τοὺς μνηστευθέντας ἐλοφύ-
χως εὐχόμεθα φαιδρὸς καὶ ἀγαγέ-
τες ἀρραβῶνας καὶ ταχὺν καὶ αἰσι-
ον τὸν ὁμνέαν.

Θλιβερώτατον μετέδωκεν ἡ Ἀγ-
γλία ἀγγέλων δὲ τηλεγράφου τῇ π.
Σαββάτῃ—πλήξασαν ὁδονηρῶτα τὴν
ἐκκρίνον παρ' ἡμῖν οἰκονόμειαν Ν.
Λοῖδου εἰς νέαν ἐμβάλλουσαν αὐ-
τὴν ἀλγενοτάτην δοκιμασίαν, διὸ ὁ
ἐκ τῶν ὧν αὐτῆς ἐν Μαχεστρίᾳ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΛΟΪΖΙΔΗΣ

ἀπὸ τινων ἐτῶν ἐγκατεστημένος καὶ
ἀντιπρόσωπος τοῦ πατρικοῦ ἐμπορι-
κοῦ οἴκου διατελὼν νεώτατος ἐκ τῶν
ἐπύρηντο πρὸ αὐτοῦ διανοήτων σι-
διων διὰ τῆς νοσηροσύνης, τῆς δρα-
στηριότητος καὶ τῆς ἀκρας περὶ τὰς
συναλλαγὰς καὶ πᾶσας δὲ ὑποθέ-
σεις τοῦ χρηστούτης ἐγένετο πολὺ
κλαυστον ὅπου τῆς λυμηνόμενης τὸν
Εὐρωπαϊκὸν κόσμον γ.ρ.λ.π.η.ς.

Ἐν τῇ προσώπῳ τοῦ νεοῦ συμ-
πολίτου οὐ μόνον ὁ πατρικὸς αὐτοῦ
οἶκος ἀπώλεσε σπουδαίαν παρά-
γοντα σταθερᾶς προαγωγῆς του ἀλ-
λὰ καὶ ἡ ἀγορὰ ἡμῶν δεχομένη
ἐπὶ ἐννεμηρότητι καὶ εὐσυνεί-
δησιν ἐμπορικὴν αὐτῆς πράκτορα,
καὶ ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς καθόλου
κόσμος ἴαν εὐελπίαν καὶ πολλὰ ὑπε-
σχομένον σκαπάνεα αὐτοῦ, εἰς ἡ-
γεῖται τὸν ἔθνος ἡμῶν ἀνάγκην πρὸς
προαγωγὴν καὶ ἐξυμνήσιν τῶν οἰκο-
νομικῶν δυνάμεων τῆς φυλῆς μας
ἀνὰ τὴν ὕψλην.

Ἡ κοινότης ἡμῶν ἐμὲθους συλ-
λεπταὶ εὐκρινῶς καὶ βαθύως τὴν
τόσον ὁδονηρῶς δοκιμασθεῖσαν καὶ
ἐν χρεῖα διατελοῦσαν μητέρα μετὰ
τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, ὑπὲρ ὅν ἐπικα-
λοῦμεθα τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν,
τὴν μεταστροφήν δὲ εὐχόμεθα τὴν αἰ-
νίαν μαχηρικότητα καὶ κοῦρην τὴν
καλύπτουσαν αὐτὸν ξένην γῆν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ
"ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ"

Τῇ προσεχῇ Κυριακῇ περὶ ὧραν
4 μ. μ. ὁ κ. Ν. Καταλάνος συ-
νεχίζων τὰς διαλέξεις του θὰ εἴπῃ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΒΟΙΚΩΝ
ΠΑΡΑΡΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Ἐν Λευκωσίᾳ 20 Νεβρίου 1918.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου).

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΕΚ ΜΟΡΦΟΥ

Ἐκπαιδευτικὰ.—Κατὰ τὸ τρέ-
χον σχολ. ἔτος εἰς τὴν τετραδιδάκα-
λον Ἀρχικὴν Σχολὴν μας ἐνεγράφη-
σαν καὶ φησὶν 300 μαθηταί, εἰς τὰς
τριδιδάκαλον Παρθεναγωγείων 174
μαθηταί καὶ εἰς τὰς διδιδάκαλον
Νηπιαγωγείων 120 νήπια, εἰς τὴν τρι-
διδάκαλον δὲ διδιδάσκον Ἑλλην. Σχο-
λὴν 42 μαθηταί.

Ἡ Ἑλληνικὴ σχολὴ τὸ δεύτερον
αὐτῆς ἔτος ἀγροῦσα λειτουργεῖ εἰς ἡ-
διαίτηρον εὐρύχωρον οἰκίαν ἐν φ.
διατείνεται καὶ μαθηταὶ ἐκ τῶν πε-
ριχώρων ὡς οὐκ ὀλίγοι. Ἡ Σχολὴ
αὕτη, μὴ ὑπαγομένη εἰς τὸν Ἑκπαίδ.
Νόμον, συντηρεῖται ἐκ τῶν εἰσθητῶν
τῶν φοιτῶντων εἰς αὐτήν, καὶ ἀπὸ
διαφορῶν συνδρομῶν παρὰ φιλομού-
σων ἐντεῦθεν καὶ ἀλλὰχοῦ, ὧν αἱ
μεγαλειτέρας προέρχονται ἀπὸ τῆς Ι.
ἡγεμονίας Κυρηναίας καὶ τοῦ Δη-
μαρχείου μας.

Ο Η. Μητροπολίτης Ἡε-
ρηνίας.—Ἀπὸ τῆς π. Τετάρτης ἀ-
φίκετο ἐνταῦθα ὁ Μητροπολίτης Ἡε-
ρηνίας, ὅστις ἀποπερατώσας τὴν ποι-
μαντικὴν περιόδον του, προσέβηται
νὰ παραμύνη ἐν Μόρφῳ καθ' ὅσον
τὸ τεσσαρακονθήμερον καὶ τὰς ἐορ-
τὰς τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως καὶ
τῶν Θεοφανείων.

Ἐθνοτικὸν ἔργον.—Τῇ π. Πα-
ρασκευῇ περὶ τὴν 5 μ. μ. ὁ Π. Μη-
τροπολίτης προσεκάλεσε πλείστους
προκρίτους τῆς πόλεως ἡμῶν καὶ
τοὺς διδασκάλους καὶ ἀνέπτυξε πρὸς
αὐτοὺς περὶ τοῦ καθήκοντος πρὸς
συντηρίαν ἑθνικῶν ὑπὲρ τῶν χρεῶν
καὶ ὁρατῶν τοῦ πολέμου, καὶ ἐξα-
λέγη μετὰ τοῦτο δημοφώνως ἐπιτρο-
πεία ἥτις θὰ περιέλθῃ τὴν κομῶ-
πολιν, ἀπερασίτῃ δὲ ἵνα τοιοῦτοι
ἔρῳν γίνονται καὶ εἰς τὰ σχολεῖα
καὶ τὰ περὶχωρα Μόρφου.

Τῇ π. Σαββάτῃ ὁ Α. Πανιερότης
ἐν συνοδείᾳ τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπι-
τρόπου καὶ διδασκάλου κ. Γρηγορίου
ἐπισκέψθη τὴν Ἑλληνικὴν Σχολὴν
καὶ παρηκολού